

rende for en skattemæssig lempelse for ældre selvpensionister. Det tilføjes, at den ved omsforliget gennemførte lov om lempelse for visse pensionsindtægter og formueindtægter for personer over 67 år ikke har løst dette spørgsmål.

Første næstformand (From): Spørgeren har ordet for at supplere sin skriftlige begrundelse af spørgsmålet.

Ib Thyregod: Det spørgsmål, jeg har stillet til finansministeren, angår de ældre selvpensionister. Dels under hensyn til den inflation, som nu har været igennem adskillige år, og den virkning, denne inflation har haft på deres pensioners købekraft, dels under hensyn til den dobbeltbeskatning, mange af dem har været ude for, ønsker jeg spørgsmålet om lempelse af deres beskatning rejst. Jeg spørger, om finansministeren vil overveje dette spørgsmål.

Ud over den argumentation, som jeg har anført i den skriftlige motivering, vil jeg gerne yderligere anføre, at der nu med den merværdiafgift, som gennemføres, vil komme en yderligere belastning for mange ældre selvpensionister, som jo forbruger, men ikke har andre indtægter end pensionen. Endvidere er mange ældre selvpensionister blevet ramt økonomisk gennem de lejeforhøjelser, som har fundet sted i den sidste tid, og det har også vanskeliggjort deres stilling.

Baggrunden for spørgsmålet er jo dette, at disse ældre selvpensionister har en pension, som ikke er dyrtidsreguleret, og at dennes købekraft derfor er forringet på grund af prisudviklingen.

Finansministeren (Grünbaum): Hr. Ib Thyregod henviser jo til, at man skulle lempe beskatningen for ældre selvpensionister, særlig på grund af to forhold; for det første er der henvist til inflationens virkning på pensionens købekraft, og for det andet er der peget på dette, at de ældre selvpensionister må betale indkomstskat af deres fulde pensionsydelse, selv om præmierne, betalt før 1954, kun i begrænset omfang har kunnet bringes til fradrag.

Dette sidste, den såkaldte dobbeltbeskatning, kan jeg ikke i dag give tilsagn om at

foreslå nogen ændring i; men jeg vil ikke afvise, at vi kan tage spørgsmålet op i forbindelse med en behandling af renteforsikringsloven. Det drejer sig jo om pensioner og livrenter og lignende ydelser, som helt eller delvis er finansieret ved præmier eller bidrag, som er betalt i årene før 1954. De årlige ydelser beskattes fuldt ud, men de præmier eller bidrag, der er betalt før 1954, har jo kun kunnet fradrages i begrænset omfang. Siden den 1. januar 1954 har der været fuld fradragsret for præmier eller bidrag til de nævnte ordninger, og ved vurderingen af dette spørgsmål mener jeg man må erindre om, at de personer, der før 1954 har betalt sådanne præmier eller bidrag, vidste jo, at de ikke kunne få fuldt fradrag for dem, og det, der gennemførtes fra den 1. januar 1954, var ikke nogen forringelse af de pågældende pensionisters forhold, det var tværtimod en klar forbedring af deres stilling. Også før den 1. januar 1954 var der nemlig fuld indkomstskattepligt — og det vil jeg gerne understrege — for de løbende udbetalinger i forbindelse med disse ordninger. Jeg vil altså ikke afvise, at man kan se på dette spørgsmål om den såkaldte dobbeltbeskatning; men jeg er som sagt ikke umiddelbart indstillet på, at man skulle gå videre end til det, der fandt sted, da man ændrede lovgivningen på det område med virkning fra den 1. januar 1954.

Nu siger hr. Ib Thyregod i sin skriftlige begrundelse, at købekraften af pensioneringen er blevet væsentligt nedsat, uden at der herfor er ydet nogen compensation fra samfundets side. Det er jo i hvert fald ikke helt rigtigt. Jeg vil da medgive, at der sikkert er nogle af disse ældre selvpensionister, som er vanskeligt stillet på grund af inflationsudviklingen, og det har jeg også flere gange givet udtryk for offentligt. Men der er jo faktisk fra politikernes side taget et vist hensyn. Der er gjort forsøg på at løse disse problemer. Folketinget har interesseret sig for disse spørgsmål. Vi kan jo pege på, at i den gældende skattelovgivning er der i et vist omfang taget hensyn til netop prisudviklingens virkninger for bl. a. pensionernes købekraft. Vi kan pege på loven om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. Der letter man jo vilkårene for personer, der er fyldt 67 år, og som har renteindtægter, pensionsindtægter o. lign., der